

άμυγδαλογελοῦσα ἡ, Κεφαλ. — Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ τοῦ ρ. *γελῶ* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα. Πβ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθη-
νῶ 37 (1925) 186.

Ἀμυγδαλογελάστρα, ὁ ἰδ. :

Μωρὴ καρδομάγουλη καὶ άμυγδαλογελοῦσα.

άμυγδαλόκαρπος ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *καρπός*.

Ὁ ἐδώδιμος καρπὸς τῆς άμυγδαλῆς: Ἀντὸ τὸ κοπέλλι
πουλεῖ άμυγδαλόκαρπους. Συνών. *άμυγδαλόκουννα*,
άμυγδαλοκωλῆνα, *άμυγδαλοσκελίδα*, *άμυγδαλόψιχα*.

άμυγδαλοκήπι τό, Χίος (Καρδάμ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *κηπί*.

Κήπος φυτευμένος δι' άμυγδαλῶν.

άμυγδαλόκολλα ἡ, Χίος

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *κόλλα*.

Ἡ κολλώδης οὐσία ἡ ἐκρέουσα ἐκ τῆς άμυγδαλῆς.
Πβ. *δεντροκόλλα*.

άμυγδαλόκουννα ἡ, άμάρτ. *άμυγδαλόκουν-να* Με-
γίστ. *μεγδαλόκουν-να* Μεγίστ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *κούνα*.

Ὁ ἐδώδιμος καρπὸς τῆς άμυγδαλῆς. Συνών. ἰδ. ἐν λ.
άμυγδαλόκαρπος.

άμυγδαλοκωλῆνα ἡ, Πελοπν.(Δημητσάν.) *μυγδα-*
λοκωλῆνα Πελοπν. (Λάστ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *κωλῆνα*, περὶ οὗ ἰδ.
ΒΦάβην ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 358.

Ὁ ἐδώδιμος καρπὸς τῆς άμυγδαλῆς ἐνθ' άν.: Ἡ γυ-
ναῖκα ἔφερε γιὰ φίλημα *μυγδαλοκωλῆνες*, *καρυδοκωλῆνες*,
μέλι Λάστ. Συνών. ἰδ. ἐν *άμυγδαλόκαρπος*. Πβ.
καρυδοκωλῆνα.

άμυγδαλόλαδο τό, κοιν. *άμυγδαλόλαδον* βόρ. ἰδιώμ.
μυγδαλόλαδο σύνηθ. *μυγδαλόλαδον* βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *λάδι*. Ἡ λ. καὶ παρὰ
Βλάχ.

Τὸ ἐκ πικρῶν άμυγδάλων ἐξαγόμενον ἔλαιον, άμυγδαλέ-
λαιον (*oleum amygdalarum*) χρήσιμον εἰς τὴν φαρμα-
κευτικὴν καὶ τὴν σαπωνοποιάν. [**]

άμυγδαλομανυρόμματος ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ τοῦ ἐπιθ. *μανυρόμ-*
ματος, δι' ὃ ἰδ. *μανυρομμάτης*.

Ὁ ἔχων μέλαν στίγμα σχήματος άμυγδάλου ὑπὸ τὸν
ἐσωτερικὸν κανθὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ. Συνών. *άμυγδα-*
λάτος **A 1 β**.

άμυγδαλόξυλο τό, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλος* καὶ *ξύλο*.

Τὸ ξύλον τῆς άγρίας άμυγδαλῆς.

άμυγδαλόπαστα ἡ, Λεξ. Ἐλευθερουδ. *άμυγδαλό-*
παστο τό, Ἀθῆν. *μυγδαλόπαστο* Ἀθῆν.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *πάστα*.

Γλύκυμα παρασκευαζόμενον δι' άμυγδάλων κοπανι-
σμένων, ῥῶν, ζαχάρεως κττ. Πβ. *άμυγδαλάτος* **B**,
άμυγδαλένιος **2**, *άμυγδαλόπιττα*, *άμυγδαλωτός* **B 1**.

άμυγδαλόπετρα ἡ, Ἀνδρ. Κάρπ. Κῶς Πελοπν.
(Κλουτσιογ.) Σῦρ. κ. ά. — Λεξ. Ἡπίτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *πέτρα*.

Πέτρωμα πυριγενές με πολλὰς κοιλότητας πλήρεις
ἀπὸ κρυσταλλικά ὀρυκτὰ παρουσιάζοντα ὄψιν άμυγδάλων
παρενεσπαρμένων ἐντὸς τῆς μάξης τοῦ πετρώματος.
Πβ. *άμυγδαλωτός* **A 3**. [**]

άμυγδαλόπιττα ἡ, Λεξ. Ἐλευθερουδ. *μυγδαλό-*
πιττα Ἀθῆν.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *πίττα*.

Πίττα παρασκευαζομένη ἐκ κοπανισμένων άμυγδάλων,
ῥῶν, άλεύρου καὶ ζαχάρεως. Πβ. *άμυγδαλόπαστα*.

άμυγδαλοπλεμένος ἐπίθ. Κέρκ. (Ἀργυράδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άμυγδαλὰ* καὶ τοῦ *πλεμένος* μετοχ.
τοῦ ρ. *πλέω*.

Ὁ ἐστολισμένος δι' άνθέων άμυγδαλῆς: Ἀσμ.

Ἄστα, *ψηλή*, ἄστα, *λυγνή*, καὶ ἄστα *καμαρωμένη*,
μωρὴ *στρογγυλοπρόσωπη* καὶ *άμυγδαλοπλεμένη*.

άμύγδαλος ὁ, Κρήτ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. *άμύγδαλος*.

Ἀγρία άμυγδαλή: Ἐπείσα ἀπὸ τὸν *άμύγδαλο* κ' ἐσβο-
λώθηκα. Ἀμύγδαλος ἐν' ἡ κατσούνα μου. Ἡ λ. καὶ ὡς
τοπων. Κρήτ.

άμυγδαλὸς ἐπίθ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,148.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ός, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐνθ' άν. Διὰ τὸν σχηματισμὸν
πβ. *κάστανο-καστανός*, *μέλισσα-μελισσός* κττ.

Ὁ ἔχων χρῶμα άμυγδάλου. Συνών. *άμυγδαλός*.
Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἀνδρ. Σῦρ.

άμυγδαλοσκελίδα ἡ, άμάρτ. *μυγδαλοσκελίδα* Λεξ.
Βλαστ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *σκελίδα*.

Τὸ ἐδώδιμον τοῦ άμυγδάλου. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άμυγ-*
δαλόκαρπος.

άμυγδαλοσκισμένος ἐπίθ. άμάρτ. *άμυγδαλοσκι-*
σμένους Στερελλ. (Παρνασσ.) *μυγδαλοσκισμένος* Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ τοῦ *σκισμένος* μετοχ.
τοῦ ρ. *σκίζω*.

Ὁ ἔχων τὸν κανθὸν άμυγδαλοειδῆ, ἐπὶ ὀφθαλμοῦ:
Ἀσμ.

Μάτια *μυγδαλοσκισμένα* | καὶ ἀπ' τὸν ὕπνο *λιγωμένα*
Ἡπ.

Μάτια *άμυγδαλοσκισμένα* | καὶ ἀπ' τοὺν κόπον *ντραλουμένα*
Παρνασσ. Συνών. *άμυγδαλόσκιστος*. Πβ. *άμυγ-*
δαλωτός.

άμυγδαλόσκιστος ἐπίθ. ΜΦιλήντ. Θερῦλ. 20.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ τοῦ ἐπιθ. *σκιστός*.

Ἀμυγδαλοσκισμένος, ὁ ἰδ.: Ἀμυγδαλόσκιστα
μάτια.

άμυγδαλόσουππα ἡ, Θήρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άμύγδαλο* καὶ *σούππα*.

Σούππα ἐξ άμυγδάλων κοπανισμένων.

